

EU-lande: Hvad gør vi ved det? Tror hr. Flemming Hansen på samme måde som hr. Kim Behnke, at det løser sig selv? At det i og for sig giver overskud alt det her, hvis bare man sætter det ned? Jo længere ned vi kommer, desto større indtægter i statskassen – er det den teori? Eller vil hr. Flemming Hansen løse det ved andre afgifter, der kan erstatte, eller andre indtægter?

(Kort bemærkning).

Flemming Hansen (KF):

Jeg tror ikke, jeg behøver stå her og diskutere købmændskab med hr. Jens Peter Vernersen, for det, der er tale om, er jo: Når der er en prisdifférence på mere end afgiftsforskellen, så er det jo nøjagtig, fordi man ved, at slagvaren, det viser alle undersøgelser, er øl. Og når supermarkederne syd for grænsen ved, at de kan trække med det, så gør de det, og så henter de avancerne på de andre ting. Det er jo årsagen til den forskel, der er i prisniveauet ud over afgifter, ud over moms.

Men stadig væk, og så var det ment positivt over for regeringen og for at give den en mulighed, vil jeg sige, at hvis man accepterede, at momsen kom ind i Danmark – altså hvis man sænkede afgiften, således at vi fik momsindtægterne i Danmark, så ville man tage meget af brodden af det. I hvert fald må jeg sige, at jeg ikke tror, det er et spørgsmål, som nogle socialdemokrater har været ude med i utide; spørgsmålet om, at avancerne på varen i det ene og det andet land er så forskellige. Avancerne får lov til at blive lige nøjagtig så høje, som konkurrencesituationen tillader, og som omkostningsniveauet er.

Til hr. Aage Frandsen vil jeg sige: Arbejdsmarkedsbidraget synes vi er rigelig højt. Jeg sagde bare, at det var det laveste – det var et af dem, hvor vi ikke var de højeste i verden, og det var helt behageligt, at vi har et sådant område også. Vi synes ikke, at arbejdsmarkedsbidraget skal være højere, fordi regeringen har skuffet os. Da man indførte arbejdsmarkedsbidraget, var det netop for at finansiere, sagde man, arbejdsløsheden, og når arbejdsløsheden så falder, så stiger arbejdsmarkedsbidraget alligevel. Derfor synes vi, at det er en klam fidus. Derfor vil vi ikke være med til det.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Jamen det, der står tilbage, er jo: Hvad vil Det Konservative Folkeparti så være med til? Fordi vi har de højeste afgifter i verden, bliver det sagt. Det er nu en sandhed med modifikationer. Som jeg nævnte, så er der lande omkring os, både England, Sverige og Norge, som faktisk har højere afgifter på en række varer. Men personskattetrykket, det er for højt. Men det forhindrede dog ikke Det Konservative Folkeparti i at stemme imod pinsepakken i sin tid, da vi sænkede bundskatten med 2½ pct. Hvor meget er virkelighed, når man taler her fra Folketingets talerstol? Det bliver vel det næste spørgsmål, jeg bliver nødt til at stille.

Det, som vi så kommer tilbage til, er, at vi må tilpasse udgifterne til disse lavere indtægter på personskatteområdet, på afgiftsområdet, momsen kan ikke hæves, og arbejdsmarkedsbidraget skal heller ikke hæves. Hvad er det så, der skal ske? Er det så sådan, at man selv skal privatfinansiere sygedagpenge og dagpenge, som Venstre har foreslået? Er det det, det ender med, at man selv må ud og privatfinansiere, eller skal man finansiere det hele? Er Det Konservative Folkeparti så indstillet på, at så må hver enkelt betale disse 36.000 kr., som det drejer sig om?

(Kort bemærkning):

Aage Frandsen (SF):

Jeg ved godt, at vi kalder en skat, vi har i øjeblikket, for arbejdsmarkedsbidrag. Det er ikke os, der har indført begrebet. Jeg synes, at det er et dårligt udtryk, fordi det er en bruttoskat, og sådan er det, og sådan tror jeg, at det vil blive ved med at være. Og jeg synes ikke, at vi skal kalde det et arbejdsmarkedsbidrag, når vi ellers skal udtrykke os, så folk kan forstå det.

Men det, jeg spørger efter, er, skal vi sige et mere reelt arbejdsmarkedsbidrag, altså hvor arbejdsgiveren eller virksomheden betaler mere direkte, som man gør i nogle andre lande. Det er jo også en anden form for afgift – så kan man løfte nogle andre ting væk fra det – men altså at det i virkeligheden er en mere egentlig kildeskat, hvor der er et socialt ansvar, der kommer til udtryk ved, at arbejdsgiveren betaler til forskellige ting; det kan være til uddannelse, det kan være til andre formål. Jeg tænker ikke så meget på det der såkaldte arbejdsmarkedsbidrag, som efter min mening bare er en bruttoskat.